

Krisztusban keresd az örömed, ne a saját teljesítményedben

illbehonest.com/hungarian

Paul Washer

Atyám, olyan üzenetet fogok hirdetni ma, aminek a megélésével nekem is gondjaim vannak. Uram, ne engedd, hogy képmutató legyek, és elhitessesek másokkal magamról olyasmit, ami nem igaz. Mert tudom, Uram, hogy nincs olyasmi, nincs olyan, hogy Isten nagy embere; csak gyenge, szájalmas, kicsinyhitű emberei egy hatalmas és irgalmas Istennek. Ó Uram, bár Szent Lelked erejével megváltoztatnád az életemet ezen az üzeneten keresztül, és jobban hasonlóvá tennél Krisztushoz ezen az üzeneten keresztül, Uram, nagyon boldoggá tennél ezzel. Segíts nekünk, Uram; Jézus nevében. Ámen.

Isten segítsen nekünk, hogy a legnagyobb örömünk Krisztusból eredjen és ne a saját teljesítményünkéből. Már annyira belefáradtam, hogy mindig csak csinállok valamit. Annyira belefáradtam, hogy a keresztény életem nem több, mint hogy hogyan teljesítek és mit teszek. Jézus Krisztus odajön hozzám. Az ő igája gyönyörűsége és az ő terhe könnyű. [Máté 11:30] És ezt mondja: "Nem az számít, amit csinálsz, mert a kövekkel is elvégeztethetném azt, sőt jobban is csinálnák, mint te. De ami számít, az a pecsét, Pál, amit rád tettem, a parancs és a remény, hogy az Én képemre formálódj." Arra vágyik, hogy hozzá válj hasonlóvá. És ki merem jelenteni, hogy az összes bajunk, vagy ha nem is az összes, de a legtöbb bajunk az életben abból ered, hogy kik nem vagyunk, a jellemünkéből! Abból, hogy milyen ember vagy. A házassági perpatvaraink testi kirobbanásokból erednek. Abból, hogy nem Jézus Krisztust tükrözzük vissza. Az ellentétek a testvérek között, a problémák az életben, a lelkiismeretünk megzavarodása, minden egy dologra vezethető vissza: nem helyezünk elég hangsúlyt arra, amire kellene: hasonlóvá válni Jézushoz.

Mindenki arra figyel, hogy MIT tehetne, pedig inkább arra kellene, hogy MILYENEK lehetnénk! Figyeljete, ez talán néhányatokat felszabadíthat. Előfordult már veled, hogy reggel felkeltél, csendességet tartottál, érezted Isten jelenlétét, tanulmányoztad az Igét, és úgy tűnt, mintha Isten valóban beszélt volna hozzád, aztán elmentél és mindenkinek bizonyosságot tettél, és engedelmes voltál, és egyszerűen minden jól sült el aznap. Úgy érezted, a felhők között jársz, szeretted a feleséged, még a macskát se rúgtad fel, egyszerűen csak Istennel jártál aznap, és a nap végén telve voltál örömmel. Aztán másnap elalszol, későn kelsz fel, nem kellett volna

megnézni előző este azt a filmet, nem foglalkoztál a Bibliával, nem tettél bizonyosságot, amikor alkalmad lett volna, és a végén igazán eltölt a bánat. Tudod, mi ez? Bálványimádás. Magad váltál az örömed forrásává. Az örömed magadból és a te folyamatos munkádból származik. Az én örömöm Krisztus elvégzett munkájából származik. Igen, szeretnék engedelmes lenni, és bizonyosságot tenni, és szeretni akarom a feleségemet, és a Szent Lélek valóban figyelmeztet, amikor nem teszem meg ezeket.

De a lényeg, hogy a lelki szegénység csodálatos dolog, mert amikor ráébredsz... Olyan ez, mint amikor régebben azt mondtam a fiatal lelkészeknek: ahhoz, hogy hirdethesd az Igét, Isten ereje kell legyen az életeden. Ma már azt mondom nekik: ahhoz hogy bekösd a cipőd is Isten erejére van szükséged. Levegőt se tudsz venni! Néha meghívnak gyülekezet gyarapításról szóló konferenciákra - nem túl gyakran - de ott mindig sok nagyszerű dologról beszélnek, amit majd megtesznek, és aztán felállok, és azt mondom: "Hadd kérdezzek valamit! Honnan jön minden egyes lélegzet?" "Istentől." "Honnan jön minden egyes szívverésed, honnan?" "Istentől." "Ó, szóval ti mindnyájan, ti lelkészek és prédikátorok Evangélisták és misszionáriusok a ti nagyszerű terveitekkel... MÉG LEVEGŐT SE TUDTOK VENNI! A szívetek sem verne, ha Isten hatalma nem volna jelen az életekben!" Istennek az életemen lévő kegyelmén kívül én nem lennék itt most más, mint a határtalan önzés mintapéldánya. Ennyire vagyok képes magamtól.

Ma reggel a Galata levelet olvastam, és nagyon megítélt. A Galata levelet olvastam, és a pártoskodásról és vitatkozásról és ehhez hasonlókról volt szó. És rájöttem, hogy néha én is ezt teszem a feleségemmel, és megláttam, hogy... nem nagy dolgokról van szó, csak néha van valami gondunk, vagy nem értünk egyet. De a lényeg, hogy a testben vagyok. A testben vagyok, és nem Isten erejére támaszkodom, és ezt azért nem teszem, mert nem vagyok lélekben szegény. Mondhatja valaki, "Én lélekben szegény vagyok." Mennyit imádkozol? Mennyit esedezel? Mennyire támaszkodsz Istennek a Bibliában kijelentett bölcsességére? Lelki szegénység. De hát nem nagyszerű ez, egyház? Figyelj rám! Nem csodálatos, hogy nem kell valami nagy lenned? Sőt, tulajdonképpen valami kicsinek kell lenned, töröttnek és alázatosnak, a hátsó sorba ülni, mások lábát mosni, bátortalannak lenni, és tartani minden előtted álló feladattól, úgy, hogy az végül imádságra kényszerítsen. Meglátni, amikor reggel felkelsz, hogy "Nem mozdulhatok se jobbra se balra, egy fél centit se, mert Isten ereje nélkül bizonyosan elbukok." Ezt jelenti az a szakasz az imádságban, hogy ne vígy minket kísértésbe. Ez a gyengeség felismerése, és annak, hogy milyen borzasztó szükségünk van a kegyelemre, a kegyelemre. "Boldogok a lelki szegények: mert övék a mennyeknek országa." [Máté 5:3] Ó, micsoda hely, micsoda egy hely!

<http://illbehonest.com/hungarian/Krisztusban-keresd-az-oromod-ne-a-sajat->

[teljesitmenyedben-Paul-Washer](#)